Atasözleriyle Fabllar Serisi - 4

SÜSLEN KUAFÖR

içindekiler

SÜSLEN KUAFÖR

Bir varmış bir yokmuş. Eski çağlardan birinde koyunların sayılamayacak kadar çok olduğu bir devir yaşanmış. İşte bu devirde çok farklı koyunlar varmış. Kimi sağlığı için spor yapmakta, kimi de süslenmek için her gün kuaföre takılmaktaymış. Her ne kadar bu işe çoban köpekleri karşı çıkıyorsa da bir süslenme modasıdır almış başını gitmiş.

Koyunlar sayılamayacak kadar çok olmasına çokmuş ama hiçbir kurt da sürülerden koyun aşıramazmış. Çünkü çoban köpekleri çok uyanıkmış. Gel zaman git zaman kurtlar aralarında toplantılar yapmışlar.

Sonuçta ortaya atılan bir fikir kurtlardan birinin aklına yatmış. Süslerine meraklı koyunların olduğu yerde kuaför dükkânı açacakmış.

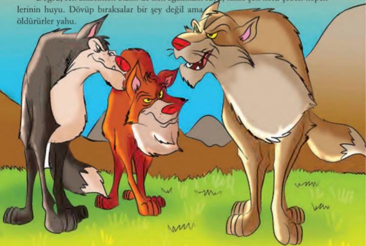
Fikir güzel olmasına güzelmiş ama ya bir de köpekler durumu fark ederse? Arkadaşları kuaför kurdu fikrinden caydırmaya çalışmış:

– Açlık çekmez kurtlar işler yolunda giderse, ama bir de köpekler durumu fark ederse?

– Dostum, tamam. Fikir iyi, güzel ama hayatından olmak var işin ucunda. Eğer tutarsa bu kuaför işi, sana çırak olur kurtların dördü beşi. Ancak unutma ki çoban köpekleri çok uyanık. Yoksa gezer miyiz böyle karnımız aç, gözümüz bayık?

– Başarının sırrı tehlikelere katlanmaktan geçer, zaten açlıktan öleceğim böyle giderse eğer. Hem bir de tutarsa bu iş, sabah bonfile yerim akşam şiş, demiş kuaför.

– Doğru, sen anlatırken bizim de aktı ağzımızın suyu, fakat çok kötü çoban köpeklerinin huyu. Dövüp bıraksalar bir şey değil ama öldürürler yahu.

Konuşmalar sürüp gitmiş saatlerce, kuaför kurt haklıymış kendince. Sonunda hazırlıklarını tamamlayıp yola girmiş, arkadaşlarına şöyle bir bakıp veda etmiş. Kılık kıyafeti de uydurup gelmiş süslü koyunların diyarına. Kendini köpeklere fark ettirmemek için dikkat ediyormuş kokularına. En güzel parfümleri sıkıyormuş tenine, tatlı bir incelik katmış sesine.

Bu tedbirler işe yaramış ve Süslen Kuaför sonunda açılmış. Önceleri kimse bu yeni kuaföre rağbet etmemiş, herkes eski bildiği yere gitmiş. Kurnaz kuaför fiyatları indirince yarıya, başlamış müşteriler dükkâna akmaya. "Önce müşterilerimin güvenini kazanmalıyım." diye düşünmüş, zamanla en besili koyunlar dükkânında görülmüş.

Kuaför kurt samimiyeti ilerletmiş koyunlarla, hatta başlamış randevulu çalışmaya:

– Sizin tıraşınız uzun sürer, akşama geliniz. Özen göstermem gerek tahmin edersiniz, demiş. Koyunlar da süslerine özen gösterilecek diye:

– Tabi, tabi akşam gelebiliriz, ne kadar maharetlisiniz biliriz. Şimdi sizi meşgul etmeyelim, güzel güzel otlayıp akşamı bekleyelim, demişler.

Ancak zamanla köpekler kızmaya başlamış geciken koyunlara, demişler:

– Akşama geç kalınca kızdırıyorsunuz bizi, yoksa bırakır gideriz sizi. Bütün sürü sizi bekliyor karanlıkta, hep geç kalıyoruz eve varmakta.

Koyunlar bu ikazı bir müddet dikkate almış. Sonra yine süslenme sevdası ağır basmış. Bir akşam sayım yapılırken eksik çıkmış sürünün sayısı, kayıp koyunları aramaya çıkmış köpeklerin en kabadayısı. Nedense kurt kokusu alıyormuş Süslen Kuaför'e yaklaştıkça, kuaförün kurt olduğunu anlamış dikkatli bakınca.

"Bir ders vermek gerek bu haine, ruhumuz duymadan girdi koyunların içine." diye düşünmüş köpek. Sonra selam verip koyunları alarak çıkmış dükkândan, meğer o gün kalmamış kurdun süründüğü kokudan. Kurt o akşam yemeye niyetliymiş en süslü koyunu. Biraz endişe etmiş acaba anlaşıldı mı oyunu?

Akşam olunca çiftlikte bir toplantı yapmış köpekler. Kuaför için hazırlanmış en sağlam kötekler. İçlerinden biri demiş:

– Sakın kaçırmayalım o haini, hepimiz birden tıraş olmaya gidelim göstersin maharetini.

Bu fikir çok beğenilmiş ve ertesi gün çabuk gelmiş. Kuaför kurt mağazayı yeni açmış güneşlenmekte, köpeklerin hepsi birden kendisine doğru gelmekte. Demiş içinden: "Acaba hemen mi kaçmalı? Yoksa köpeklerin niyetlerine mi bakmalı?" Derken dibine kadar gelmiş köpekler:

– Merhaba, hayırlı işler, bol güneşler. Namın çok yayıldı buralarda, bizim de saçlar uzadı kafalarda. Şöyle bir tıraş olalım dedik senin elinden, bal damlıyormuş dediler dilinden.

– Aman efendim hoş sefalar geldiniz, dukkânıma şerefler verdiniz. Sizin kadar asil muşterim hiç olmamıştı, dukkânıma bu kadar kalabalık dolmamıştı, demiş kurt.

– Neyse şimdi bırakıp lafları bakalım işimize, beğenirsek tıraşını özel kuaförumüz yaparız seni kendimize.

Konuşmalar karşılıklı devam ederken bir yandan tıraş başlamış. Toplam altı köpek varmış, biri kapının önünde kalmış. Birinci köpeğin tıraşı bitince başlatmışlar bir kurt muhabbeti. Kurdu ter basmaya başlamış inci gibi. Terledikçe kurt kendi gibi kokmaya başlamış, üçüncü köpeği tıraş ederken sonunun geldiğini anlamış.

Eli de titremeye başlamış zavallının dördüncü köpekte, bir gözü de köteklerde. Sonunda köpeklerin kendisini tanıdığını anlayan kurt başlamış süslü laflara:

– Efendim, taze çay koydum dukkanımın arkasındakı bahçeme. İkram etmek isterim asıl müşterilerime.

– Yok, yok! İstemeyiz çay falan, haber aldık sürüye dadanan kurttan. Tıraşımız bitince ona bir ders vereceğiz, ibret olsun diye âleme göstereceğiz.

– Dostlar ben ettim siz etmeyin. Kişi doğduğu yerde değil, doyduğu yerde demişler. Yoldan çıkardı beni boş hevesler. Canımı bağışlarsanız yan bile bakmam koyunlarınıza, kırk günlük mesafeye yerleşirim bakmadan ardıma.

– Bak, bak, bak! Baca eğri de olsa dumanı doğru çıkar. Niyetin bozuk olsa da sözlerin yürek yakar. Lâkin bize de hak ver, vermeliyiz sana bir ders.

– Ben dersimi aldım zaten yok dayağa gerek, birazdan göreceksiniz duracak içimdeki yürek. Can çıkmayınca huy çıkmıyor, ne de olsa damarında kurt kanı dolaşıyor.

– Doğru söylüyorsun. Can çıkmayınca huy çıkmaz, zaten ayıdan post, eski düşmandan dost olmaz. Şimdi son duanı et, sağ kalırsan eğer durumu arkadaşlarına da ilet. İşte sana kestiğimiz bilet.

Dedikten sonra köpekler, konuşmaya başlamış kötekler. Kurt sayamamış kaç kötek neresine geldi. Ah,ah! Bu işe de nerden girdi? Bir aralık nasıl olduysa kendini bulmuş kapının dışında, çok şükür hâlâ aklı başında. Canını dişine takarak kaçmaya başlayacakmış, bir de ayakları topallamasaymış. Yediği dayağın yokmuş haddi hesabı, halbuki çok iyi kurmuştu tezgâhını. Neyse ki canını bağışlamış da Yaradanı, dürüst yetiştirmiş ardından gelen yavrularını.

ŞİİR YARIŞMASI

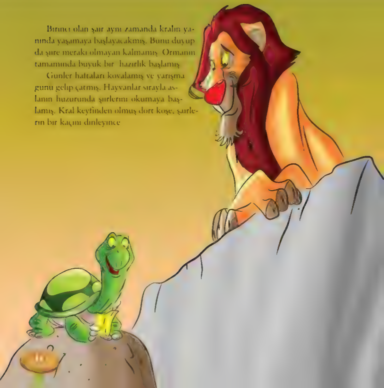
Evvel zaman içinde kalbur saman içinde şiire meraklı bir kral varmış. Bu kral, ormanlar kralı aslanın ta kendisiymiş. Kral, şiir dinlemeyi o kadar çok seviyormuş ki etrafında birçok şair toplamış.

Etrafındaki şairlerin şiirlerinden sıkılan kral, ormana bir haber salmış. Kralın adamları ormanın en uzak yerlerinde bile bu haberi duyuruyormuş:

Duyduk duymadık demeyin, sadece ot yemeyin! Kralımızın şiir yarışması var yakında, birinci olan madalya taşıyacak boynunda. Duyanlar duymayanlara söylesin bu haberi, yarışmaya katılacaklar hazırlasınlar en güzel şiirleri.

Birinci olan şair aynı zamanda kralın yanında yaşamaya başlayacakmış. Bunu duyup da şiire meraklı olmayan kalmamış. Ormanın tamamında büyük bir hazırlık başlamış.

Günler haftaları kovalamış ve yarışma günü gelip çatmış. Hayvanlar sırayla aslanın huzurunda şiirlerini okumaya başlamış. Kral keyfinden olmuş dört köşe, şiirlerin bir kaçını dinleyince

Yarışmacılardan sırtlan varmış sırada. Bir değil birkaç şiir okumuş ard arda. Fakat her şiirde sataşmış başka bir yarışmacıya. Filin kulağını, zürafanın boyunu takmış kafaya. Deveye boynun eğri demiş mısralarında, ayıya sataşmayı unutmamış kıtalarında.

Uğultular gelmiş uzulen hayvanlardan, kralca bir tavır beklemişler aslandan. Aslan sonuna kadar dinlemiş sırtlanın şiirlerini. Sonra da ona demiş ki:

– Ey sırtlan sana şairliği öğreten kimdir? Yoksa doğuştan gelen bir yetenek midir?

– Efendim, biz ailecek şairizdir. En büyük hocamız da babamızdır.

-- Anlaşıldı sözlerinin neden ahaliyi incittiği. Meğer hocan babanmış, o da kendini büyük şair sanmıştı. Vaktiyle yaptığım bir yarışmada aynen senin gibi davranmıştı.

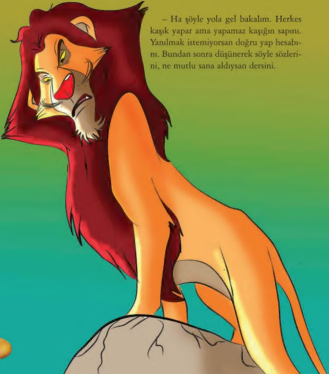
– Aman efendim, sözlerimin hangisini yanlış buldunuz? Yoksa bu gece çok az mı uyudunuz?

– Bana bak kendini usta şair zanneden acemi, gevezelikle yürümez gemi. Bakmakla usta olunsa kediler kasap olurdu. Şimdi geç yerine, sırada bekliyor bir şair ordusu. Daha güzel söz söylemeyi bile bilmiyorsun. Bir de çıkmış çok yetenekli şairim diyorsun.

– Efendim, çok özür dilerim, bu yanlışın da üstesinden gelirim. Meğer sözleri alt alta dizmek marifet değilmiş. Söylediğin şiir kimseyi gücendirmemeliymiş.

– Ha şöyle yola gel bakalım. Herkes kaşık yapar ama yapamaz kaşığın sapını. Yanılmak istemiyorsan doğru yap hesabını. Bundan sonra düşünerek söyle sözlerini, ne mutlu sana aldıysan dersini.